

disse Deposita, som maatte være stillet i danske Kreditforeningsobligationer. Det er slet ikke ubetydelige Beløb, der er Tale om her. Jeg tror, vi har 17 udenlandske Livsforsikringselskaber, som har Adgang til at drive Virksomhed her i Landet, og hvis en større Part af de i Nationalbanken beroende Deposita er danske Kreditforeningsobligationer, vilde det under de nuværende Forhold sikkert være overordentlig uheldigt, om disse paa een Gang blev kastet ud paa Markedet. Det vilde være uheldigt baade for Selskaberne og ogsaa i al Almindelighed for disse Obligationers Kurs. Ogsaa dette Spørgsmaal er det derfor sikkert ønskeligt at faa Lejlighed til at drøfte i et Udvalg baade for at faa Klarhed over — hvis det kan oplyses, hvad det antagelig kan —, hvor meget der ligger som Depositum af Kreditforeningsobligationer, og ogsaa for, at Ministeren kan blive klar over, at det, hvad jeg i hvert Fald mener, er nødvendigt at benytte Retten til Dispensation i ret stor Udstrækning til at begynde med. Jeg gør paa den anden Side opmærksom paa, at der i Henhold til § 48 i Livsforsikringsloven er en Berettigelse — jeg kan ogsaa sige en Pligt — til at kræve, at naar Kurserne paa Papirerne gaar ned, skal vedkommende Deposita forøges med tilsvarende Beløb. Jeg ved ikke, om denne Ret er blevet benyttet. Det er givet, at Kurserne, eller skal jeg sige Værdien — thi det er det Udtryk, der bruges i § 48 —, er gaaet ned. Det er klart, at Værdien, navnlig af Kreditforeningsobligationer, er gaaet betydeligt ned i den senere Tid. Har man saa krævet en Forøgelse af de stillede Deposita? Jeg ved det ikke, men jeg synes, at det vilde være rigtigt, dersom en saadan Forøgelse kræves, at kræve, at den skal ske i Statsobligationer, medens man paa den anden Side dispenserer med Hensyn til de Kreditforeningsobligationer, som allerede ligger som Depositum, og som jeg tror, det vil være nødvendigt at lade blive liggende indtil videre.

Medens jeg altsaa i al Almindelighed er enig i, at man gaar til den her foreslaaede Foranstaltning, og anser den for god og rigtig, vil jeg dog som sagt henstille, at der bliver givet Lejlighed til at drøfte de to af mig nævnte Forhold i et Udvalg sammen med Ministeren. Det vil ikke medføre, at Behandlingen trækkes i Langdrag, da det er den Slags Spørgsmaal, som meget hurtigt og let vil kunne ordnes, saaledes at Lovforslaget alligevel vil kunne

faa en forholdsvis hurtig Gang igennem det høje Ting.

Valdemar Olsen: Ligesom den ærede foregaaende Taler (Jensen-Sønderup) kan jeg paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag til Tingets velvillige Behandling. Jeg mener ligesom den ærede foregaaende Taler, at det er rimeligt, at de udenlandske Livsforsikringselskaber stiller danske Statsobligationer i Depositum og derved, ligesom de indenlandske Selskaber, er behjælpelige med at placere det efter vore Forhold ret store indenlandske Laan, som vi agter at optage. Jeg finder ligeledes, at det er ganske rigtigt, at der findes en Undtagelsesbestemmelse i Loven, saaledes at Ministeriet kan bestemme det Tidspunkt, inden hvilket disse baandlagte Papirer skal ombyttes, for at man ikke paa een Gang skal faa kastet en hel Masse Værdipapirer ud paa Markedet og derved trykke Kurserne yderligere, end de er trykkede i Forvejen. For saa vidt kan jeg altsaa ganske slutte mig til den foregaaende ærede Taler og anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

Jeg vil imidlertid gerne her i Tinget rejse et Spørgsmaal, som har været berørt rundt omkring i Fagpressen, nemlig Spørgsmaalet om Stempelafgiften af Deposita. De udenlandske Selskaber, som har maattet stille Depositum i Henhold til Livsforsikringsloven, har stillet dette paa mange forskellige Maader. Adskillige Selskaber har foretrukket at deponere deres Hjemlands Statsobligationer, disse udenlandske Statsobligationer skulde altsaa stemples for at kunne benyttes som Depositum, og adskillige udenlandske Forsikringselskaber har i den Anledning maattet udrede en Stempelafgift af op til 1,000 Kr. Nu vil disse udenlandske Statsobligationer altsaa ikke længere være gældende som Depositum, men Staten har faaet sin Stempelafgift, og de forskellige udenlandske Forsikringselskaber har allerede erlagt denne forholdsvis høje Stempelafgift i god Tro til, at disse udenlandske Statsobligationer kunde benyttes som Depositum, og Staten har modtaget de ca. 1,000 Kr. fra hvert af disse Selskaber uden at gøre Indsigelse mod at modtage de udenlandske Obligationer som Depositum. Selvfølgelig har de udenlandske Selskaber haft deres gode Grunde til netop at deponere udenlandske Statsobligationer, thi ellers vilde de selv-